

KADAKAS

Asutatud novembris 1995

Kevad 2017

Meie kooli direktor – mitmesuguste huvidega inimene

Meie kooli õpilased teavad, kes on Sirje Renter. Pole õpilast, kes poleks kohtunud temaga tunnis, vahetunnis või direktori kabinetis. Järgnevalt saame heita pilgu tema tööle ja elule.

Kelleks Te tahtsite lapsena saada?

Tahtsin saada õpetajaks juba lapseas. Ehitasime puuvirnade vahele „klassitoa“ ning õpetasin meie hoovis elavaid lapsi. Valmistasin ette tunde, otsisin pilte ja lugemismaterjali, joonisin päevikuid ja vihikuid. Eriti meeldis mulle läbi viia etteütlist ja neid parandada.

Kuidas möödusid Teie õpinguaastad noorena?

Olin kohusetundlik õpilane, lemmikained olid eesti keel, kirjandus ja loodusõpetus. Lugesin palju raamatuid, need olid siis odavad, kõik uued noorsooraamatud olid kodus olemas. Palju valmistas rõõmu, kui sain sünnipäevaks uue raamatu. Olin kooliajal aktiivne tüdruk, tehes sporti, tantsides rahvatantsurühmas, lauldes kooris ning osaledes näiteringis, juhtisin tollaegset pioneeritööd.

Kus Te töötasite varem?

Ainuke töökoht enne Abja Gümnaasiumisse tulekut oli Tallinna Ühisgümnaasium.

Millised olid Teie esimesed muljed direktori tööd alustades?

Tulin Abja Gümnaasiumisse õppealajuhatajaks. Kahjuks juhtus nii, et pidin kaks korda olema direktori kohusetäitja ja sain teada, mida see töö tegelikult endast kujutab. Ei tahtnud vastutust! Aga läks nii, et praegu läheb neljas aasta direktorina.

Kuidas kulgeb Teie igapäevane töö direktorina?

Olen koolimajas igal hommikul kell 7. Paras aeg on üle vaadata märkmik, kus kirjas mõni koosolek või kohtumine või lihtsalt planeerida päev, teha jalutuskäik mööda koolimaja ja veenduda, et õpilaste tulekuks kõik korras oleks. Suure osa ajast võtab suhtlemine õpetajate, õpilaste ja lapsevanematega. Tegelen

koristajate, söökla ja õpilaskodu probleemidega. Tuleb täita erinevaid aruandeid, teha töö analüüsi. Igapäevase töö hulka kuulub meilidele vastamine, arvete ja käskkirjade kinnitamine. Jõuan ette valmistada ja ära anda ka viis eesti keele tundi nädalas. See on parim osa päevast. Kevadel olen mitme eksamikomisjoni esimees ja juhendan mõne õpilase koduloolisi uurimusi. Aeg-ajalt tuleb sõita ka Viljandisse direktorite nõupidamisele. Ega aega tööpäevast üle ei jää! Ettekan-deid ja kõnesid valmistan ette kodus, samuti küsimusi õpilaste mälumänguks.

Kas direktori töö on raske või kerge ja miks?

Eks iga töö vajab parajalt pingutust. Tööd peab tahtma teha, teisiti ei tule midagi head välja! Viimased aastad on põhirohk gümnaasiumi säilitamisel, see ei ole kerge!

Kas Te olete oma tööga rahul?

Arvan, et olen piisavalt panustanud Abja Gümnaasiumi arengusse.

Kuidas Te olete kooli huviringidega rahul?

Minu meelest on koolis piisavalt huviringe ja soovi korral saab neid ka juurde luua. Tore oleks, kui iga õpilane leiaks enda jaoks midagi ja pärast kooli ei viibiks ainult arvutimaailmas.

Millega Teile meeldib tegeleda vabal ajal?

Vabal ajal tuleb ennast koolitööst välja lülitada, muidu lihtsalt ei jaks! Üks kord nädalas käin võimlemas, paar korda ujumas. Nüüd, kui kevad käes, sobib pärast tööd tunnine kepikõnniring väga. Talvel on loetud päris suur virn raamatuid, suvel tuleb nendega paus sisse, siis on aias palju toimetamist.

Mis on praegusel ajal Abja kooli suurem kordaminek või probleem?

Oleme suutnud säilitada gümnaasiumi, meil on olemas kvalifitseeritud personal, oleme varustatud digivahenditega. Õpilaste ja õpetajate rahulolu-uuringute kolme viimase aasta tulemused on tõusnud, see teeb rõõ-

mu. Kui koolimaja vana osagi saab remondi käigus uue kuue, võime rahul olla!

Mida tahate veel lisada?

Taas on üks õppeaasta otsa saamas. Põhikooli ja gümnaasiumi lõpetajatele soovin keskendumist eksamitele ning ootame häid ja väga häid tulemusi. Elu on kõigi võimaluste maa, tuleb ise olla tubli ja nutikas neid võimalusi ära kasutama. Õppida elus pole kunagi hilja. Ole uudishimulik, kogu teadmisi ja tarkust kogu elu! Meenuta kooli, kus tegid esimesed sammud oma tarkuseteel.

Kõik me vajame suvepuhkust! Soovin kõikele kolleegidele ning õpilastele päikesekül-last, merevahulist ja lilleõielist pikka suve, et leida endas taas jõudu septembris alustada. Abja kool on koht, kus on hea õpetada ja õp-pida!

Intervjuuerisid Helina Prii ja Eva Rahel Viitas,
7. klass

Siiri Meidla – sõbralikem õpetaja 2017

Siiri Meidla on sündinud Kilingi-Nõmme linnas, lapsepõlves elas Tihemetsas, kuid praegu elab Abja vallas Kamara külas Kastani talus. Tema sünnipäev on 20. augustil, mis on taasiseseisvumispäev. Ta on rotiaasta Lõvi. Siiri on abielus 1982. aastast. Tema abikaasa on EPA haridusega mehaanikainsener, töötanud Kamara sovhoosis ja on praegu Abja valla majandusnõunik. 2017.a detsembrikuus tähistavad nad korallpulma aastapäeva. Neil on kaks täiskasvanud last: poeg Henri (33 a) ja tütar Helen (28 a).

Nad on ka vanavanemad kahele armsale tirtsule - tütretütar Rahelile, kes on 5-aastane ja pojatütar Greteliisile, kes on aasta ja kaks kuud vana. Siiri Meidlal olid lapsepõlves suureks eeskujuks vanemad, nende ausus, täpsus ja korrektsus. Ta vanemad ei olnud ranged ja neile olid olulised peretraditsioonid ja töökasvatus. Siiri Meidla on lõpetanud Tihemetsa Põhi-

kooli, tollase Johannes Semperi nimelise Tartu 8. Keskkooli ja Tallinna Pedagoogilise Instituudi. Põhikoolis õppis ta neljale viitele, kuid keskkoolis lipsasid sisse ka üksikud kolmed. Siirile meeldisid kõige rohkem humanitaarsed, sest nende õppimine ei valmistanud talle erilisi raskusi, kuid reaalsed olid need, mis olid tema jaoks veidi raskemad, sest ta ei saanud neist lihtsalt aru.

Klassikaaslastega sai ta samuti hästi läbi. Siiri piinlikem olukord oli siis, kui poisid panid tema lauale väikese puust hiire ja kui ta laua juurde astus, jooksis see vudinal üle laua ja Siiri ehmatas hirmsasti ning kiljatas, löbu oli laialt.

Täna on Siiri Meidla Abja Gümnaasiumis eesti keele ja kirjanduse õpetaja, kunagi töötas ta ka üle 20 aasta Mõisaküla Keskkoolis õpetaja ja raamatukoguhoidjana. Õpetajaametis valis ta just sellepärast, et väiksena mängis ta sageli kooli ja ta ema ja isa töötasid Tihemetsa

tehnikumis ning ta käis nendega koolis kaasa. Õpetaja Siiri armastab oma tööd väga, kuid tal on kahju, et kooliukse sulgedes ei jää see maha, vaid tuleb koju kaasa.

Talle meeldivad kõige rohkem kohusetundlikud ja meeldiva käitumisega õpilased. Siiri Meidla lemmikraamatud on Colleen McCullough'i "Ogalinnud", Margaret Mitchell'i "Tuulest viidud" ja Erich Maria Remarque'i "Läänerindel muutuseta".

Siiri Meidla hindab väga oma abikaasat, kellega nad üheskoos ületavad raskused ja rõõmustavad kordaminekute üle, iga pereliige on talle oluline ja ta on praegusel hetkel õnnelik ja rahul sellega, mis tal on. Tema elu motoks on: „Tea, milleks oled suuteline, armasta oma peret, hinda tõelisi sõpru.“

Kelly Avald
10. klass

Merike Voss – 2017. aasta õpilane

Merike Voss on Abja gümnaasiumi 11. klassi õpilane. Merike on õppinud kõik üksteist aastat ainult viitele. Ta on jäänud truus Abja koolile. Merike on äärmiselt kohusetundlik, põhjalik kõiges, mida ette võtab. Ta on rõõmsameelne ja aktiivne tütarlaps, võtab kõigest osa. Ta kuulub Abja kooli õpilasesindusse, tegutseb kommunikatsioonivaldkonna juhina. Koolilehega Kadakas on Merike Voss väga tihti seotud teist aastat lehe toimetajana.

Tal on alati oma arvamus artiklite kohta ja ta jääb kindlameelseks.

Merike on võtnud osa maakondlikest Meediapooli võistlustest Viljandi Gümnaasiumis. Merikese erihobi ongi mälumängud; meie klass on kolm aastat järjest võitnud Abja kooli mälumängu. Merike Voss on mitmel korral üles astunud konferansjeena kooli aktustel ja pidudel. Ta on hea etleja, samas tubli kirjaneitsi. 2016. aasta detsembris pälvis Merike ülevabariigilisel esseekonkursil „Minu riik“ eripreemia ja maakondlikul gümnaasiumide õigekirjatöös 14. märtsil 2017 saavutas Merike tubli neljanda koha. Eesti Emakeele-õpetajate Seltsi korraldatud sõnaloomingu-võistlusel „Minu Eestile“ sai Merike II preemia ja käis Riigikogus ekskursioonil ning Apollo raamatupoes tänuüritusel.

Merikese suureks hobiks on ingliskeelne noortekirjandus ja teater. Erinevaid teatreid külastab ta keskmiselt kord kuus. Merike on lõpetanud Abja muusikakooli klaveri erialal.

Merike on olnud meie klassis väga tore klassikaaslane. Olen temaga koos koolis käinud pea 11 aastat, millest umbes viis aastat olen olnud tema pinginaaber. Merike aitab meid palju õppetöös, eriti just inglise keeles. Ta hoiab inglise keele tundides ära piinliku vaikuse, kui keegi teine ei oska midagi vastata, kuna me ei saa küsimusestki aru.

Tänu sellele neiu olemele maastikumängul Keeristorm igal aastal varem või hiljem finišisse jõudnud. Nimelt on ta ainuke, kes tuleb toime kaardilugemisega. Kui mul on vaba aeg ning mul pole kusagil olla, siis ta pakub mulle alati ulualust. Alati leidub tema kodus selliseid komme, mis talle endale ei maitse ning mina saan nendega oma suu magusaks teha.

Merike on väga aus tütarlaps ning kõige usaldusväärsem inimene, keda tunnen. Kui ma talle mingi saladuse usaldan, võin kindel olla, et ma ei kuule seda hiljem kolmanda inimese käest. Loodan, et sõprus temaga ei jahtu ka pärast gümnaasiumi lõpetamist. Temasuguseid inimesi on vähe ning neid tuleb hoida.

Klassijuhataja Silvia Mälssoo

Merili Kask
11. klass

Abja riigi- ja sisekaitse õpetaja ja lisaks piirivalvur: „Kõik sünnib meeskonnatöoga.”

Meelis Eelmaa, palun kirjeldage oma haridusteed.

Põhikooli lõpetasin Pärnumaal Tõstamaa keskkoolis, aga pärast kaheksandat klassi läksin metsameheks õppima Luua metsanduskooli Jõgevamaale, nii et mul on metsandusharidus. Kui Luua metsanduskool läbi, siis tuli kohe armeeteenistus Nõukogude armees, aga seoses tööga olen veel Tallinna Pedagoogilises Ülikoolis täienduskursustel käinud, kuigi ülikooli pole lõpetanud.

Olete lõpetanud Luua metsanduskooli, kuidas jõudsite piirivalvuri ametini?

See oli selline segane aeg, kuna Eesti vabariik oli alles loomisel, ega tol hetkel ei teadnudki, kelleks ma saada tahtsin. Piirivalvuri ametisse soovitas mul minna ja kandideerida minu isa. See oli 1990. aastal, kevadel tulin Nõukogude armeest ja siis asusin Viljandimaale Pulli metskonda tööle. Sügisel ilmus kohalikus maakonnalehes kuulutus, kus kodukaitse soovis majanduspiirile töötajaid konkursi korras. Ma läksin ja kandideerin isa soovitusel ning minu kandidatuur osutus edukaks.

Kui teie isa ei oleks teid piirivalvuriks suunanud, mis tööd teeksite siis praegu?

Ma ei tea seda. Arvan, et oleksin alguses metsandusalal edasi töötanud või oleks hiljem piirivalvuriks läinud. Ma tõesti ei oska ennustada, aga arvatavasti kas töötaksin metsanduses või isegi sõjaväelasena. Piirivalvuri elukutse meeldib mulle kõige enam.

Mis on need omadused, et olete nii kaua sellele elukutsele püsima jäänud?

Mulle meeldib minu töö. Tegelikult mulle meeldib loodus ja piirivalvamine on üks osa loodusest, et kui me räägime piirivalvamisest, siis see on nii mitmekesine töö kas piiripunktis, merekordonis, lennueskadrillis. Olen 27 aastat töötanud maakordonites ja isegi järvekordonites. Mulle meeldib see töö ka vaheldusrikkuse poolest.

Mis on piirivalvuri põhilised töövaldkonnad?

Piiri valvame maismaal, merel, järvel, piiripunktides. Vastavalt sellele ka erinevad piirivalvamise meetodid. Näiteks merel, järvel saab valvata radaritega veepiiri. Samas on sealgi tähtis ikka kohalolek, et inimesed näeksid patrulli. Igapäevaselt on piiril kõik korras, kui sündmusi ei ole ja piiri ei ole rikutud. Siis on piir hästi valvatud.

Saite hiljuti „Aasta töötegija” tiitli, mis see teile tähendab?

Nagu olen igal pool öelnud: see ei ole ühe mehe panus, tööd teeb ikka kogu kollektiiv. Iga tunnustus on tore, et on märgatud ka

Saatse kordonit ja Värskat teenistust, kus ma praegu töötan, eks ta ikka paljuski nende viimaste aastate pealt on tulnud, muidugi loeb siin ka see, et olen kaua aega teenistuses olnud, aga tööd teeb ikkagi meeskond, kuid iga tunnustus on tore.

Olete ka peale piirivalvuri sise- ja riigikaitse õpetaja, kuidas jõudsite just Abja gümnaasiumisse?

Siis me peaksime rääkima ka sellest, et ma olin üheksakümnendate keskpaigas Abja kordoni ülem. Siin ma töötasin 7 aastat ja kool ei asunud ka kordonist eriti kaugel, alla kahe kilomeetri Abja gümnaasiumist. Siit tuli koostöö: tolleaegse piirivalveameti ja kooli vahel oli väga tugev side ja tolleaegne kooli direktor Aksel Tiideberg sooviski, et ma hakkaks sisekaitset õpetama ning nii ma jala ukse vahele saingi.

Juba 1998. aastast õpetan ma siin koolis sise- ja riigikaitset, loomulikult viimasel ajal juba vähem, aga siin on ka muudatuste tuuled läbi käinud; kuus püüan ikka umbes 3-4 korda kooli külastada.

Kuidas te piiri valvate?

Kui me võrdleme tänapäeva ja üheksakümnendaid, siis tehnilisi vahendeid on hästi palju juurde tulnud. Tulen puhkuselt ja näen, et jälle on üks uus vidin kordonis. Piiri valvame jalgsi, ATVdega, talvel mootorsaandidega, autodega, koertega ja kui vaja, lendab ka helikopter või lennuk. Järvekordonites on väiksed paadid või lausa piirivalvelaev. Talvisel ajal on peamine vahend hõljuk. Eesti politseil on kaks hõljukit, mis asuvad Peipsi järve juures. Eestil on ka märkimisväärne osa

merepiiri ja järvepiiri. Minu osa on aga Saatse kordon, mõnikümne kilomeetrit on mul ka järvepiiri.

Meedias on aeg- ajalt kuulda, et üle piiri tuleb ka illegaal, kuidas te siis tegutsete?

Ajakirjandusest just lugesin, et Euroopasse loodab pääseda umbes 6 miljonit inimest. Meie asume põhja pool: Eesti riigi asukoht on päris soodne, kuna me jääme põhiteedest kõrvale. Siiski tuleb siia ka juhurändureid, aga ka neid, kes tõesti põgenevad sõja eest. Meie oma töös peame isikud kinni, teeme esmased menetlustoimingud ja siis juba vastavalt hinnangutele, kas suuname isikud kinnipidamiskohta või on tegu varjupaiga taotlejatega, seal tegutsetakse nendega juba edasi. Meie eesmärk on püüda nii hästi, kui oskame piiri valvata ja tõkestada nende isikute teed, kes tulevad üle piiri ja tuvastada, kellega on tegu. Me räägime siiski Eesti-Vene piirist. Siiani ei ole see olnud kasvav tendents, pigem on näha ka kahanemismärke, kuid need arvud ei ole kindlasti tuhandetes.

Piirivalvurid saavad varem pensionile kui tavaline tööline. Kui suur on piirivalvurite pension?

Tõesti, inimesed, kes töötavad piirivalves, politseis, tuletõrjes, saavad varem pensionile. Piirivalvurite pension oleneb palga suuruselt ja tööstaažist. 2013. aastal suurenes meie palk ja sellega kaasnes ka suurem pension. Mina ei saa hetkel enda palga üle viriseda ja loodan, et ei pea seda tegema ka tulevikus.

Intervjueeris Kevin Jallai
10. klass

Karjääripäev Abja Gümnaasiumis

Olles alles kümnenda klassi õpilane, ei ole mul veel kindlat tulevikusihti välja kujunenud. Noortel on tihtipeale vaja teatud suunajat, abikätt, kes aitaks leida selle õige, noorele sobiva valdkonna.

17. jaanuaril leidis Abja Gümnaasiumis aset karjääripäev. Kooli tulid külla kuus vilistlast, kes tutvustasid 9.-12. klassi õpilastele oma karjääri käiku ning ametit. Iga klassi ette astusid viis esinejat ning kuuenda sai iga õpilane huvitunnina ise valida.

Kaitseväes tegevteenistuses teeniv Marko Saarela seletas õpilastele põhjalikult lahti ajateenistuse struktuuri ja olemuse, samuti rääkis ta ka kaitseväest, sõjakoolist ning mis-

sioonil olemisest.

Ajakirjandust õppinud, nüüd infotehnoloogia vallas töötav Kunnar Kukk rääkis arvutite, nutiseadmete, sensorite, printerite jne sissemaailmast.

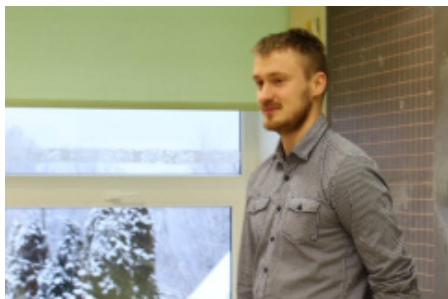
Pärnu Postimehes töötav Teet Roosaar tõi välja üsnagi ilustamata ajakirjanikuks olemise head ja vead. Tema jutt oli konkreetne, vahel pisut keeruline, kuid siiski huvitav.

Keskonnaametnik Annaliisa Kaaremaa tutvustas oma ameti erinevaid külgi ning joo-givee "Devin" brändijuht ja ise turundust õppinud Kairi Kiivit jagas kasulikke näpunäiteid ja soovitusi selle laialdase valdkonna teemal. Mehaanikainsener Taavi Toomla suutis ka

kõige teemakaugema õpilase inseneriteadusest huvituma panna. Tema oli see, kes õpilastele enim meeldis, just oma vaba oleku ja esinemiskusega.

Karjääripäev arendas ning andis palju juurde, lõi sideme vilistlaste vahel. Saadi uusi teadmisi ja inspiratsiooni, tekkis ka huvi tutvustatud ametite vastu. See vägagi kasulik päev motiveeris edaspidi pingutama ja aitas seada sihti tulevikuks.

Kätlin Tiidu
10. klass

Intervjuu Abja gümnaasiumi vilistlase Greete Jaksuriga

Räägi natukene endast.

Minu nimi on Greete Jaksur ning ma olen 21-aastane. Ma elan Tallinnas, kuid olen pärit Abja-Paluojaalt. Olen lõpetanud Abja gümnaasiumi ja nüüd õpin Tartu ülikoolis õigus-teadust ja samas ka töötan.

Lõpetasid kuldmedaliga, kas õppimine oli sinu jaoks raske?

Tõesti, lõpetasin gümnaasiumi kullaga. Ei saa öelda, et just "õppimine" oli raske, pigem see, kui oli liiga palju teha ja kõigeks lihtsalt ei jagunud aega. Kindlasti olid teatud ained, mis olid keerulisemad kui teised, nt keemia ja füüsika.

Miks valisid ülikoolis sellise eriala?

Ülikooli esimesel päeval küsiti meilt sama küsimus, kuid endiselt ei tea ma sellele vastust. Ma arvan, et kogu see teema tundub põnev. Samuti on see väga kasulik eriala, sest isegi kui tulevikus ei soovi sellega enam tegeleda, õpib väga paljut, mis tuleb kasuks igapäevaelus.

Kas oled oma valikuga rahul?

Olen oma valikuga rahul. Ma ei ole veel kin-

del, kas soovin saada otseselt juristik, kohtunikuks vms, kuid kogu see valdkond on põnev ning tegelikult väga lai - valikuid on mitmeid!

Miks oled oma valikuga rahul?

Ma olen oma valikuga rahul eelkõige just seetõttu, et peaaegu iga päev õpin midagi, mida läheb vaja ka tegelikus elus, mitte ainult koolipingis istudes. Seetõttu leian, et see eriala on vajalik ning sellised põhiteadmised ei jookse kunagi mööda külge maha.

Mis meeldib sulle eriala juures kõige rohkem, mis kõige vähem?

Kõige rohkem meeldibki see, millest rääkisin eelneva küsimuse juures. Samuti on põnev kuulata, arutada ja lahendada olukordi, millest oled kuulnud uudistest, sotsiaalmeediast jms. Kõige vähem meeldib see, et antud eriala hõlmab siiski aineid, millest mina ei ole huvitatud, kuid mida siiski õppima pean. Samuti on tihti raske mõista, kuidas kedagi karistatakse - trahvide suurus, vangistused jms. Antud erialal tööd tehes ei saa segada tööd ja emotsioone.

Kas soovitad seda eriala ka teistele?

Kindlasti soovitan seda eriala teistele. Kui peale gümnaasiumi ei tea, mida teha, siis see on eriala, millest õpib tõesti palju ning lõpetades ei ole tunnet, et õppisid 3 aastat midagi, millest asja ei saa.

Mis tüüpi inimestele sa seda eriala soovitad?

Ma soovitaks seda eriala neile, kellele meeldib lahendada probleeme, kes on tähelepanelikud ning pööravad tähelepanu detailidele. Neile, kellel on loogiline mõtlemine ja huvi selle valdkonna vastu.

Millised on sinu tulevikuplaanid?

Ma ei oska seda kahjuks öelda. Kindlasti loodan, et on stabiilne töö ja hubane kodu. Lähitulevikus (peale kooli) loodan aga natukene puhata ja nautida. Olen õppinud järjest 15 aastat ning leian, et nüüd on aeg väikeseks pausiks!

Intervjueeris Getter Jaksur
10. klass

Andres Linnupuu - teatriinimene

Mis aastatel õppisite Abja Keskkoolis?

1981.-1992.a.

Milline kool oli teie ajal, milline õpilane olite?

Väga raske on öelda, milline ma olin, seda peaks küsima mõnelt õpetajalt, kes mind õpetasid. Teatud ainetes olin ma väga raske, mäletan näiteks, et matemaatika õpetaja Linda Vares nuttis matemaatika eksamil minu pärast. No loomulikult olin ma tugevam humanitaarvallas, kirjan-
dus läks mul näiteks väga hästi.

Tegite palju pahandust? Istusite palju nurgas?

Ei istunud, aga sain ikka vastu näppe ja pidin vetsu koristama, tol ajal olid hoopis teised karistused. Mind taheti isegi mingi hetk lollidekooli saata (naljatades). Ma loodan, et ma ei olnud kõige hullem.

Milliga kooli ajal tegelesite, mis olid teie hobiaid?

Ikka tüdrukud. Tegelikult tüdrukud tulid hiljem. Ma olin muidugi ka nohik, mis mul tüdrukutest oli. Aga teatriga hakkasime küll mingi aeg tegelema. Näiteks koos Urmas Jalakaga, kes praegu on tuntud kondiiter, tegime India filmide paroodiaid. Mina kehastasin muidugi India naist, see oli väga menukas meil, mängisime seda mitu-mitu korda. Võib öelda, et teatrispik hakkas juba sellest ajast saadik külge. Käisin ka muusikakoolis ning poistekooris.

Mitmendas klassis siis see oli?

See oli umbes 7.-8. klassis, siis tuli see teadlik teatri tegemine.

Et siis keskkooli aeg möödus päris kenasti.

Aga edasiõppimise valikuid oli mitu või see üks ja kindel?

Möödus kenasti jah. Ei olnud mitu. Kuna mul olid üsna viletsad hindend Abjast tulles ja ma olin selles eas ka, kus ei viitsinud midagi eriti teha, panid vanemad mind fakti ette, et tuleb millegagi tegelema hakata. Lähim kool Abjale oli siis Õisu tehnikum. Eriala valisin niimoodi suvaliselt, sinna, kuhu sõrm peale jääb, sinna lähen, sõrme all oli pagaritehnoloogia. Sain sisse, käisin koolis ja lõpetasin ära. Peale seda sai ka natuke tööd tehtud, aga mingi aeg sain aru, et ma olen suhteliselt vilets pagar ning töö oli ka raske. Sealt edasi viis teatud saatuse ja inimeste koosjõud mind teatrikooli.

Teatrikooli saite esimese korraga sisse?

Jah sain, aga ma ise olin kindel, et ma ei saa. Tegin katse ära, sõitsin bussiga koju, sest minu pundis olid kõik seal hästi andekad ja seal oli palju tuntud telenägusid, mõtlesin, et las ta olla. Aga siis helistati, et kus sa oled ja et sa oled ikka nimekirjas, eks ma siis läksin. Mulle tuli endale see suure üllatusena. Millega ma seal tegelikult võlusin, oli see, et ma laulsin Ukraina rahvalaulu, ma mäletan, et vähemalt žüriis olnud Peeter Tammearule väga meeldis see, siis ma tegin veel mingisugust haiget hüljest ka üsna hästi.

Teatrikool oli teie jaoks milline? Kerge? Raske?

Raske. Kui nüüd täpsemalt öelda, siis oli nii, et käisin esimesed 3 aastat ära, olin siis Koma (Kalju Komissarov) kursusel. Meil oli see, et algul võttis meie kursuse vastu hoopis Peeter Tammearu, siis ta läks aga Linnateatrisse, ühesõnaga siis jäi meie kursuse ripakile, mille Koma siis üle võttis. Edasi läksime hoopis teise stiiliga, mis mulle eriti ei sobinud, tekkis seal ka väike arusaamatus ja ma tulin 3. kursusele ära. See oli siis 2. lend. Mõtlesin, et aitab, peab millegi muuga tegelema. Aga siis aasta pärast Andres Noormets kutsus mind tagasi 3. lendu. See oli tegelikult hästi unikaalne, tänapäeval selliseid asju ei ole. Kokku käisin siis teatrikoolis 7 aastat.

Üleüldiselt teatrikool meeldis, ei kahetse, et käisite, ka 7 aastat?

Jah, selles mõttes küll. Ma arvan, et see tuli mulle kindlasti kasuks. Kuigi poole peal ma tundsin küll, et ma ei taha olla laval kui näitleja, sealt ka tekkis huvi lavastamise vastu. Juhuse tahtel hakkasin teatrikooli kõrvalt tegelema ka juba kooliteatriga, tol ajal Viljandi Maagümnaasiumis. Siis teadsin ma juba kindlalt, et lavastamine sobib mulle rohkem.

Hiljuti suri teie kursusejuhendaja ja õpetaja Kalju Komissarov. Milline ta oli nii inimesena kui ka õpetajana?

Koma oli tegelikult hästi õrnahingeline. Ta on ju põlvkondi välja koolitanud ja tal on oma süsteem ja nägemus. Ta oli hästi otsekohene ja aus. Tihtipeale see inimestele ei meeldi. Aga ta oli oma ala professionaal ja tegelikult ta ikkagi hoidis oma inimesi. Kursusejuhendajana ta väga hoidis oma õpilasi.

Kas tema see teistmoodi stiil ja meetod erineb väga palju teistest?

On hästi erinevaid jah. Mina olen saanud mitme juhendaja all õppida ja seda erinevust on vägagi näha ja tunda. Mulle isiklikult meeldis näiteks Noormetsa puhul see rohkem, et ta andis vabadust ja vaba käed, ei olnud sellist tohutut rusikakasvatust. Kulgemine oli üsna vaba. Aga see on kõigile erinev, milline stiil meeldib rohkem ja milline vähem.

Teil on oma põhitöö ja selle kõrvalt tegelete te ka teatriga, kui teil tuleks võimalus töötada näiteks teatris elukutse- lise lavastajana, lähete?

Ma arvan, et ei lähete. Esiteks ma olen juba piisavalt vana selle kõige jaoks ja ma tean mismoodi see nii-öelda tegelik elu seal välja näeb, enam ei viitsiks seda kõike läbi

teha.

Mis on teie praegune põhitöö?

Hetkel töötan Karulas, kirjade järgi on see meistrikoht, tegelikult on see nagu tegevuste koordinaator. Huvijuht võib selle kohta ka öelda.

Kas see töö, olles koos natuke teistmoodi inimestega, mõjutab ka te enda psüühikat?

Jah, kindlasti. Meil on ka selline kõnekäänd, et lõpuks lõpetame me kõik Karulas. Seal olles mingisugused psüühikahäired ja mõtted kindlasti tekivad ka, seda siis paratamatult, sest sa oled seal hoopis teises maailmas. Aga praegu ma tunnen, et hetkel see mind ei sega, see pigem annab mulle juurde, olen saanud ka palju oma etendustes seda ära kasutada.

Mitu aastat olete kooliteatriga tegele- nud?

22 aastat olen tegelenud.

Mis on olnud nende aastate jooksul see tipp hetk, kui mõelda autasude ja preemiade peale?

Ikka aastaid tagasi Maagümnaasiumis; hiljem väljakujunenud trupiga oleme iga-aastaseid Grand Prix'e ja absoluutselt kõiki ülevabariigilisi preemiaid saanud. Minu jaoks seda võistlusmomenti enam pole, kuna kõik on tegelikult juba suhteliselt ära tehtud ja nähtud.

Teil on kaks last. Kas te panete ka nendele ükspäev teatrikooli?

Ei paneks.

Isegi kui nad väga tahaksid?

Nad tahavad juba praegu. Aga ma arvan, et see läheb üle, et see on seotud mingisuguse etapiga elus, kõik on ju tahtnud mingi aeg näitlejaks saada. Ma ise ei soovita seda küll.

Aga kätt ette ka panema ei hakka?

Jah, seda küll, aga ma teen kõik endast oleneva, et siiski mingi normaalne eriala valitakse. Eestis on tegelikult näitlejate ületootmine. Arvatakse küll, et vot siit ma nüüd tulen, mina olen aegade suurim näitleja jne. Loomulikult nii peakski mõtlema, peabki olema nahaalne, aga tegelikult jah, keegi ei oota. Kasulik oleks õppida näiteks mingi lahe oskustöö ära. Poiss tegelebki hetkel spordiga rohkem, plika on selline pilvedes hõljuja ja kunstniku tüüpi, aga eks elu näitab, kes neist saab.

Intervjueeris Kätlin Tiidu
10. klass

Kadi Kask – Viljandimaa rahvakultuuri laureaat 2016

Oli see suur üllatus, kui saite teada, et võitsite 2016 Viljandimaa rahvakultuuri auhinna?

Ikka oli. Ma olen harjunud palju töötama ja mitte nii väga palju aupaiste säras seisma. Tunnen end neil puhkudel veidi kohmetult, aga eks hea meel on ikka, kui mu tegemiste tulemusi on märgatud.

Nipp mida kasutate, et jõuate nii mitmes kohas töötada?

On vaid üks nipp – aja planeerimine. Mul on väga selgelt paigas, millal ma midagi teen ja kuidas mu päevadesse kõik toimetused ära mahuvad.

Miks te olete endale nii suure vastutuse võtnud?

Ma mõtlen, et ega elu pole mulle raiskamiseks antud. Mida rohkem teen, seda rohkem jõuan, seda rohkem ennast ja maailma tundma õpin ning ise arenen. Tuletan endale sageli meelde, et tänane päev on ainult täna ja homme on juba uus päev mu elukaares, mis pole ju lõpmatu. Mulle päris meeldib, kui mul on palju tegemist, laiselda ma eriti hästi ei oskagi. Pean selle veel millalgi ära õppima.

Tahaksite te midagi enda elu juures muuta ja kui, siis miks?

Mõtlen väga sageli, kas see, et õpetajana töötan, on ikka parim otsus. Päris tihti tunnen, et see, mida teen ja püüan, jookseks nagu tühja. Mul on sageli palju rohkem pakkuda, kui noored sooviks vastu võtta ja ma ei oska siis endaga kokkuleppele jõuda, et las olla. Olen ikka veidi maksimalisti-tüüpi inimene, et kui korralikult ei saa asju tehtud, siis ma ei ole kindel, kas neid üldse peaks tegema. Seega, võib juhtuda, et valin veel endale mõne muu ameti, kui tunnen, et vastuolu mu sees läheb liiga suureks.

Kuidas hindate neid koore, mida juhata-

te?

Mudilaskoor – naerusuised rõõmurullid
Poistekoor – meeletud energianeelajad; kui esinevad, on lahedad, proovis väga rasked
Lastekoor – selleaastane koosseis on andekas ja keskmisest rahumeelsem

Noortekoor – kui vaid jätkuks kõigil vastupidavust hooaja algusest lõpuni kooris laulda, aga isegi vabatahtlikult võetud kohustust on paljude arvates ikka võimatult raske kanda.
Kammerkoor Kungla – suurepärase lauljate kooslus, kellega on puhas rõõm koostööd teha

Milline teie töödest on kõige raskem ja sooviksite seda lõpetada?

Mitme kooriliigi puhul olen endale sel aastal korduvalt lubanud, et nii rasket koormat ei ole mul küll vaja vedada. Eriti siis, kui lapsed/noored ei saa aru, et mina teenindan neid, mitte nemad mind oma proovi või esinemisele kohaletulekuga. Muusikat, mis toob inimestele rõõmu ja rahu, ei peaks keegi õpetama kurjaga ega pahandades.

Kõige rohkem riivab see, kui ka lapsevanemad näevad koorilaulu teemat kõverpeeglist ja ei mõista, et nende lastele soovitakse läbi muusika ja laulmise head, mitte halba pakuda.

Ka teie lapsed on väga tublid, kuidas olete kõigist neist sellised inimesed kasvatanud?

Ma olen neid lihtsalt alati väga armastanud, neisse austusega suhtunud. Olen oma lapsi mitte nii väga kasvatanud, kuivõrd olnud nende jaoks alati olemas. Olen aidanud neil õppida vahet tegema heal ja kurjal. Minu silmis on lapsed taeva kingitus ja olen lõpmata tänulik, et nad mulle anti.

Elus on ikka nii, et mida välja jagad, seda saad ka mitmekordselt tagasi. Ma olen oma laste

poolt väga hoitud ja armastatud.

Kui palju teil vaba aega on ja mida te sel ajal teha eelistate?

Ma ei tea ise ka, kui palju mul on vaba aega, aga vist keskmise eestlasega võrreldes suhteliselt vähe. Teen, mida tegema pean ja ülejäänud ajal armastan lihtsalt olla kodus, veeta aega oma lastega, lugeda raamatuid (mis enamasti pole ilukirjandus), käia kontsertidel, teatris. Televisorit ma vaatan väga harva ja raadiot mulle ka vaja pole. Ma ei saa aru neist, kes tundide ja päevade kaupa telerist teiste elusid ja uudiseid jälgides oma elupäevi mööda saavad. Seda märkamata, et omaenda elu jääb niimoodi elamata.

Kui kaua te plaanite nii palju pidevalt teha nagu te seda praegu teete?

Ütlemine – „vanus on vaid number“ sobib minu mõttelaadiga. Plaanin teha palju nii kaua, kui mu ümber on inimesed, olgu noored või vanad, kellele minu tegutsemisest on rõõmu ja kasu. Kui mu tegemised vaid mulle endale olulised saavad olema, eks siis on aeg vaikselt omaette kodus toimetama hakata ja muu maailm rohkem teiste hooleks jätta. Loodan, et ikka märkan, kui see aeg kunagi saabuma peaks.

Miks valisite just muusika enda eluteeks?

Valisin selle tee, sest olen alati väga laulda armastanud. Kõik muu on lihtsalt tulnud mu ellu, olgu see siis tagantjärele mõeldes hea või mitte nii väga hea. Muusika igatahes toidab mu hinge, rahustab, toetab, rõõmustab. Ju ta siis kuulub mu ellu õigusega.

*Intervjueeris Kristo Vainonen
10. klass*

Imre Jugomäe – spordikompleksi juhataja

Kus koolides olete käinud, kirjeldage palun oma haridusteed.

Olen lõpetanud 2008. aastal Abja Gümnaasiumi. Seejärel siirdusin õppima Tallinna Ülikooli riigiteaduste erialale. Peale kaheaastast õppetööd suundusin aga akadeemilisele puhkusele ja töötasin erinevatel ametikohtadel. 2012. aastal asusin tööle Abja spordihoonesse, esmalt administraatorina. Hetkel olen taas Tallinna Ülikooli nimekirjas ning tööde ja tegemiste kõrvalt tegelen järgemööda õpingute lõpetamisega.

Kuidas leidsite tee oma ametini?

See oli 2012. aasta kevad kui vallavanem Peeter Rahnel võttis minuga ühendust ja pakkus võimalust Abja spordihoonesse tööle asuda. Uus ja ilus hoone oli valminud ning vajas kasutusele võtmist ja edasiarendamist. Võtsin väikese mõtlemisaja, peale mida otsustasin pakkumise vastu võtta.

Kas see töökoht on alati olnud Teie unistuste amet?

Unistuste ametit kui sellist mul ei olegi kunagi olnud. Praegune ametikoht on mulle väljakutseid pakkuv ja võimaldab erinevate ideede elluviimist. Tean, kust alustasime ja ka seda, kuhu tahame välja jõuda.

Sooviksite Te midagi oma töö juures muuta?

Oma töö juures midagi muuta ei soovi. Otsin

tihti tegevustes väljakutseid ning seetõttu soovin hoopis mõndagi muuta oma tööd tehes.

Kes Te oleksite, kui Te poleks juhataja?

Mind on alati huvitanud riigiteadused nii kohalikul kui ka riigitasandil, seetõttu riigiteaduste eriala ka valisin. Töötaksin ehk avaliku halduse valdkonnas.

Mis on Teid elus huvitanud?

Nagu eelmises küsimuses vastasin on mind huvitanud riigi roll ja toimimine ning sellest tulenevad erinevad ühiskondlikud protsessid - neid mõista ja mõtestada. Huvitun ajaloo ja loen hea meelega ka vastavat kirjandust. Ajaloo tundmine aitab paremini mõista tänapäeval toimuvat. Loomulikult võimalusel reisin ja külastan erinevaid paiku. Omal kohal on ka kalapüük.

Olete Te suur loomaarmastaja?

Loomad mulle meeldivad. Kõige enam tõenäoliselt koerad.

Kuuldavasti olete ise ka suur spordimees, millised on Teie lemmik alad?

Väga suureks spordimeheks ma ise ennast ei pea, küll aga suureks spordisõbraks. Tegelen peamiselt tervisespordiga. See tähendab, et püüan kolmel-neljal päeval nädalas jõuda jooksmata ja paaril päeval ka jõusaali. See on piisav, et hoida keha terve ja vaim värske. Igal võimalusel jälgin ja elan kaasa erinevate ees-

ti sportlaste sooritustele.

Mida Teie oma elus kõige rohkem väärtustate?

Pere, kodu, sõbrad. Ausus, otsekohesus ja optimism.

Missugused mälestused on teil seoses Abja Gümnaasiumiga?

Abja Gümnaasiumiga seoses on mul head mälestused. Siin veedetud aastad pakkusid palju toredat, mida on sõpradega alati hea meenutada. Õppimise kõrval tegelesin spordiga, näitlemisega ja ka väitlemisega.

Milline oli Teie lemmikõpetaja ning kes ta oli?

Kõige enam on meelde jäänud just klassijuhatajad Hilja Heinsalu, Eha Averjanov ja Tiia Riet. Kõik nad on väga head pedagoogid.

On Teil tulevikus plaan suurendada Abja ujula- ja spordikompleksi?

Keskus kindlasti jätkab arengut. Suuremat tähelepanu saavad välisrajatised ja oluline on laiendada treeningute valikut, et igaüks leiaks endale sobiva. Ideed ja visioon on olemas ning töö käib.

Intervjueeris Laura Meremaa
10. klass

Saavutused

Avaldame kiitust Viljandimaa koolinoorte kergejõustiku karikavõistlustel väga häid tulemusi saavutanud õpilastele:

- Jako Jänes - I koht - 60 m jooks
- Karmen Kask - III koht - 800 m jooks

Avaldame kiitust Sakala mängude tõste võistlusel väga häid tulemusi saavutanud õpilastele:

- Võistkondlikult - 1. koht
- Individuaalses arvestuses:
- Rihard Reimets 3. koht
- Siim Prants 4. koht
- Teet Jüris 2. koht
- Aivo Jüris 3. koht
- Erik Raagmets 4. koht
- Angeelika Prants 7. koht
- Rita Reimets 8. koht

Avaldame kiitust maakondlikul õigekirjavõistlusel 1. koha saavutanud õpilasele:

- Romet Gregory Subi

Avaldame kiitust esseekonkursil „Minu kodu on Eestimaa“ eripreemia võitnud õpilasele:

- Merike Voss

Avaldame kiitust Helari Tehvrile keemi-olümpiaadil maakonnavoorus 3. koha saavutamise eest

Avaldame kiitust Helari Tehvrile bioloogiaolümpiaadi piirkondlikus voorus 1. koha saavutamise eest

Avaldame kiitust Jako Jänesele 7.kl matemaatikaolümpiaadi maakonnavoorus saavutatud 2. koha eest!

Avaldame kiitus EKSL 10.-12. klasside neidude korvpalli rahvaliigas 2. koha saavutanud võistkonnale:

- Elisabeth Rõigas
- Kendra Salujärv
- Kätlin Tiidu
- Merili Kask
- Carolyn Aduson
- Mirell Veidenberg
- Kelli Välba

Avaldame kiitust NUPUTA võistlusel 2. koha saavutanud 7. klassi võistkonnale:

- Romet Gregory Subi
- Jako Jänes
- Ketly Adamson

Avaldame kiitust NUPUTA võistlusel 2. koha saavutanud 5.-6. klassi võistkonnale:

- Getlin Sosi
- Maria Joanna Lääts
- Sandra Liisbet Lilleste
- Kerli Kond

Päike juba kõrgelt käbi, aasta läbi, nõnda näib.
Aastad ikka, 12 pikka, sätid oma mõtted ritta.
Pikk ja raske olnud tee, mõnelegi selge see.
Kes on palju vaeva näinud, üle oma varju käinud.
Mõnel lihtsalt olemine, hommikul tüütu tulemine.
Mis on hästi meelde jäänud? Kus on olnud rasked käänud?
Mis on tegemata jäetud, mis on ikka hästi säetud?
Oled sõbralik sa paistnud, oled väiksemaidki kaitsnud?
Oled tunnis kaasa teinud, korralikult koolis käinud?
Kas sa andsid kogu hoole, või vaid nühhkisid sa toole?
Eks sa ise nüüd ju tead, kus on tehtud mõned vead.
Enam midagi ei muutu, siia majja see ei puutu!
Ainult eksamid veel ees, küllap needki hästi teed,
kui sa ööstki võrad lisa, ei pea langema sul pisar!
Ainult mõtteis rändad veel, seal kus algas koolitee.
Laps ehk meeldiks olla veel, aga seljataga see.
Palju soove, palju mõtteid, elurajal ringi tõtle.
Ole õnnelik ja vaba, tööl ning kodus ringi raba.
Tunne rõõmu, nuta, naera, elu üle ära kaeba.
Liigu ikka üles mäest, ära lase õnne käest!

Sirje ja Tiia

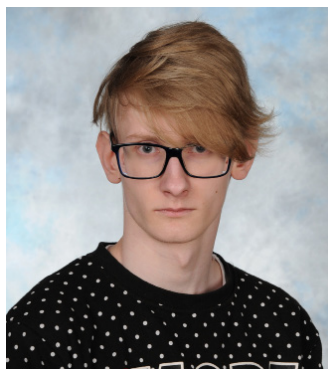
**Klassijuhataja
Linda Menning**

Omamood vahva klassijuhataja. Kogu aeg omas mullis, kui tahab siis kuulab, kui ei taha, siis mitte. Räägib HÄSTI palju. Kaotab tihti korra oma asju. Sportlik ja aktiivne, puusaringid on tema firmamärk. Kamara hirm. Veidi nipsakas ja vahel targutab, aga muidu väga tore. Armas ja hooliv, tunneb meie pärast alati muret.

Carolin Aduson

Klassi üks tarkadest, õpihimuline ja intelligentne ajugeenius. Hästi tore, aitab alati. Ütleks, et klassi kõige sõbralikum inimene. Toetab ja pole kunagi kellegi vastu kuri, aga on aus. Huvitava jutuga ja ilusa naeratusega. Mõistab nalja ja oskab seda teha. Julge ning oma põhimõtetega. Rõõmsameelne ja khuul.

Heido Avald

Sõbralik, jutukas ja omamoodi. Hajameelne, eriti midagi teha ei viitsi. Tavaliselt viskab tunnis selliseid kommentaare, millest keegi aru ei saa - „Juuksed juustuga“. „Ise teen nalja, ise naeran.“ Elab täiesti omas maailmas. Oskab super hästi joonistada, väga palju kujutab lähedat moodi pilusilmseid tüdrukuid. Ei saa aru, kuidas keegi suudab tundides nii palju magada. Krooniline hilineja.

Karl Elblaus

nglise keele äss. Teeb häid nalju. Lõbus, sõbralik ja väga tore inimene. Mõnikord ütleb halvasti, loodetavasti ikka naljaga. Südamest hea. Õiglane inimene. Musta huumoriga sina peal. „I love Hitler.“ Vaatab mingeid ulmehaigide videosid. CANCER. Ei söö šokolaadi, burksi hakkas ka alles hiljuti sööma. Kooner. Tal on palju teadmisi, aga veidi liiga laisk.

**Jaanus Hugo
Ermits**

Tark ja muhe eesti mees. Naerata, meeletult abivalmis ja viisakas inimene. Ratsionaalne ja arukas reaali-poiss. Täie mõistuse juures. Rahulik vend, üleliigseid liigutusi ei tee. Temast saab hea pereisa. Meeldivad ta sokid siiski! Motomees, kogu aeg on õlg väljas. Beta is love, Beta is life. Kui viitsib, siis õpib, kui ei viitsi, siis mitte. Partner.

Kaisa Kiilaspä

Hooliv, mõistlik ja kaunis inimene, nii seest kui väljast. Tark, saksa keel on suus. Väga positiivne ja naerab iga asja peale. Kõige veidrama naeruga, eriti naljakas on see, kuidas ta naerdes nina krimpisutab. Spongebob Squarepants. Gristiga lahutamatud, ei saa nad ilma teineteiseta. Kui pidu paneb, võib kiiresti ära kukkuda. Ehmub iga asja peale. Hea iseloomuga, ei lähe eriti närvi ja pole kade. Ei suuda öelda ei, aga uutes olukordades arg. Pime. „Kas see tee viib Folgile?“

Kristjan Kippus

Ta näeb igas asjas midagi positiivset, jube haige naeruga. Ilusa kehaehitusega. Jutukas, rõõmsatujuline, oskab nalja teha („Hapu hais!“) ja naerab kogu aeg Karliga. Möisa eluvend. Hull peoloom. Mingi tugevam side on tal autodega, sõidab jube hästi. Drifti king. Kõige parem bass on tema autos. Magu. Tomi lemmik. Intelligentne, aktiivne ja võluv noormees. Temaga on hea rääkida. Iseseisev ja leiab alati põhjuse puudumiseks.

Meeliann Kosk

Üks aktiivsematest õpilastest klassis, alati valmis midagi ette võtma. Ilge rõõmupall ja väga abivalmis. Soe. Üks jussidest. Hullult jutukas, temaga istudes väga tunnitöö ei taha välja tulla. Haige huumorisoonega, mis mulle ideaalselt sobib. Melxi pinal on parim. Udu. Meie oma Läti tüdruk, kuues varvas juba kasvab. Sihikindel, teab, mida tahab ja teeb tööd selle nimel. Andekas musitseerija, kellel juba osa sahtlimuusikast valmis. Melxiga ikka fiilime teineteist. Tõeline lövi (horooskoop u know).

Kerli Krusberg

Alati sätitud ja mikitud. Väga stiilne ja kena tüdruk. Meeldivad roosad juuksed. Kolme aastaga väga palju välisuselt muutunud. Vaikne ja hoiab end vagusi. Viimasel ajal end kokku võtnud ja õppima hakanud. Ilusate silmadega neiu. Tore, hooliv ja lõbus, vahel kuri.

Helis Lehtsaar

Pole just kõige jutukam, aga sõbralik ja väga töökas. Usin ja korralik õppija, kes ainukesena alati valmistub töödeks. Hea spikerdaja. Kihutab autoga. Möisaküla pliks, kes on meie klassi isiklik nätsuonu. Esimesed kaks aastat olid pikuke ja bonaqua elu. Ivo Linna (L). Kui närvi läheb, siis on naljakas vaadata. Rõõmus, hooliv ja hea inimene.

Rasmus Metste

Vinge vend, viskab palju kildu ja ei ole kunagi tunnis vait. Väga valju häälega. Pallimees, kellel näpud kogu aeg tagurpidi. Korraldab vingeid pidusid ja on seltskonna hing. Pikk vibalik. Kont. Tema puusad liiguvad jube hästi. Suur tähelepanuvajadus, kõike öeldut peab ta kordama vähemalt kolm korda. Vinguviiul, aga kompenseerib sellega, et on ikka klassi eest väljas ja valmis tegutsema. Tal on kadestusväärsed ripsmed. Talle võib saladusi usaldada.

Kevin Raal

Pikkkk. Ilusa patsiga heatahtlik kutt. Killuvend. Hullu tekstiga, kuulad ja imestad. Kevin aka Kiir. Selle kutiga on häid mälestusi. Samurai. „Kevin, millal viimati terve nädal koolis käisid?“ Hilineb kogu aeg. Silver elite. Jutukas, sõbralik ja äge klassivend. Liisiga armas paar. Väga mõistlikuks muutunud, temast hakkab inimene saama.

Regina Rappu

Ta on väga värvikirev, iga päev eri värvi juuksed. Isikupärane ja omamoodi. Alati sõbralik, heatahtlik ja tore tüdruk, pole kunagi kellegagi kuri. Lahke ja rõõmus inimene, naerab kui kajakas. Kerlita ei saa. Laiskvorst. Huvitava iseloomujoontega.

Merili Raud

Ilus ja lahe neiu. Kooli ilmumisele üle ei pinguta. Naljakas ja vahva, naerab palju, kuid oskab ka toriseda. Vaidleb õpetajatega, on hea spikerdaja. Ei taha kuidagi oma telefonist tunnis loobuda. Väga musikaalne, armsa lauluhäälega. Tegime ikka omal ajal akordioniansamblit (oh neid aegu)

Grethel Seegel

Alati naerusuine, lõbus ja naerab pidevalt oma huvitavat naeru. Tark! Mõnikord kipub ära kaduma kuhugi. Heade ideede autor. Stiilne ja ilus pliks. Ta pole ÜLDSE hommikuinimene. Üks jussidest. Paharetid ja Lady Gaga. Ei no kui on pidu, siis on pidu. Hull tantsulõvi. Andekas ja nutikas, kui veel eneseusku ka tõsta, siis vallutab maailma. Ausalt üks parimatest inimestest, keda tean. Okei.

Janek- Jürgen Tammai

Hea huumorisoonega, oskab hästi nalja teha, seltskondlik ja jutukas inimene. Muusikahuviline. Andekas, palju potentsiaali, kui kiiremini liigutada viitsiks. Flegma. Vaba hing, aega on. A queen is never late, everyone else is simply early. Ei anna kunagi järele, meeldib argumenteerida ja vaidleb tihti õpetajatega. Õigust jääb alati üle. Lapsemeelne ja hüperaktiivne. Oskab hästi ujuda.

Laura Tukk

Meeletult usaldusväärne ja hea inimene. Väga ilusad juuksed. Korralik ja hea õppija, arukas blondiin. Vibukütt alias Robin Hood. Aktiivne, sportlik ja on tihti võistlustel. Talle meeldivad kurikad. Armas, hooliv ja sõbralik, vahel muutuvate tujudega. Tihti kaineas pidudel. Tulevane lasteaiakasvataja ja arvatavasti suure pere ema. Üks jussidest. Pidutseb vähe viimasel ajal, pereinimeseks hakanud. Üks parimatest inimestest, keda tean... lemmar!

Mariel Unt

Salapärase ja ilus. Tagasihoidlik ja muidu väga vaikne, aga kui tunnist ära vaja saada, teeb kõige kõvemat häält. Kaupleb tihti õpetajatega. Suhtleb vähe, aga kui rohkem aega veeta koos, siis väga tore ja abivalmis, mõistab nalja. Kui tunneb ennast mugavalt, siis võib lapsik olla. Telefon justkui eluallikas, et käest ei pane. Koolis käib kui kuuvarjutus. Igatpidi väike tüdruk.

Kelly Vahtramäe

Sõbralik naerupall, kes mõistab nalja ja oskab ka ise teha. Rõõmsameelne ja positiivne. Tundub vaikne ja pai laps, aga tegelikult on hull peomutt, temaga igav ei hakka (on, mida mäletada). Klubihull. Huvitava seltskonnaga inimene. Abivalmis ja korralik, mõne asjaga viitsib veel eriti tublisti tegeleda. Hea välimusega, mustade pikkade kiharate ja ulmeliste ripsmetega. Lastega saab eriti hästi hakkama. Lõbus ja hea jutuga väike piffens. Mu Rosin.

Mirell Veidenberg

Aktiivne, asjalik ja hakkaja neiu. Tark ja arukas, aga vahel targutab. Mõnikord udupea. Väga pikk. Snapchat südames. Sportlik, hea võrkpallur ja kossur. Nike toss. Rõõmsameelne, lõbus ja naerusuine nuiakas. Hea välimusega ja stiilne, teeb geelküüsi. Termoseta teda ei näe.

Gristi Villem

Väga loominguline ja andekas. Klassi parim tantsija. Mitteametlik professionaalne koreograaf. Aktiivne ja särtsakas, teeb palju sporti. Duracelli jänku. Temaga on olnud rajud peod. Hästi rõõmsameelne ja positiivne inimene, naerab palju ja viskab häid kilde. Ülemeelik ja vasakule huumoriga. Pisi-pisi. Endale jääb alati kindlaks ja temaga saab kõigest rääkida. Armas ja ilusate silmadega neiu.

Kelli Välba

Energiast pakatav ja väga, väga, väga sportlik inimene. Võrkpall on elu. Jõukas suruks ilmselt enamus poisid pikali. Lihased vihased. Üks jussidest. Kangekaelne, saavutab selle, mida tahab saavutada. Lobapidamatus. Hea jutukaaslane, oskab argumenteerida ja on maailmas toimuvaga kursis, aga vahel oleks nagu keegi juhtmetele astunud. Peohunt, kuid tekiila pole lemmik. Äärmiselt positiivne ja naeratav, viskab kajakaid kogu aeg.

- Riigikaitse laager
- Raskejõustik
- Sisekaitse õpilased ekskursioonil
- Teeme ära talgud
- Mälumäng
- EV 99. aastapäeva aktus
- Keeristorm 2017

KADAKAS nr 46

Abja Gümnaasiumi ajaleht. Abja tee 15

Toimetuse kolleegium: Merike Voss, Merili Kask, Silvia Mälksoo

Tehniline toimetaja: Keijo Koort